

Ha elveszek, hát elveszek...

Lectio: Eszter 4

Textus: Eszter 4,2.16

Nem mentes a feszültségektől Eszter könyve.

Hámán tanácsára Ahasvérus, perzsa király rendeletet ad ki a zsidók kiirtására.

Márdokeus, Eszter nagybátyja gyászba borul. Megszaggatja a ruháját és zsákruhában a királyhoz akar menni. A fejét is megszórja hamuval.

Márdokeus csak egy ember, de mögötte ott sír, zokog, gyászol és böjtöl egy egész nemzet. Sír és gyászol Isten választott népe. Az egész nép nemzeti gyászban van. Olyan megrendítő ez.

Nem ezt kellene nekünk is tenni?! Gyászolni, böjtölni, megalázkodni Isten előtt és kérni az Ő segítségét a boldog jövő érdekében.

Az egyes ember fájdmában benne van egy nép, egy nemzet tragédiája. És az is igaz, hogy egy nép sorsa mindig az egyének sorsából tevődik össze. (1956. nov. 4.)

Márdokeus nem mehet be a királyhoz. Ilyen öltözetben nem lehet.

Az örök Királyhoz, a királyok Királyához lehet menni. Úgy ahogy vagyunk. Még ha szakadozott is és szennyes is a lelki ruhánk a bűn miatt. (A tékozló fiú története).

Eszter kiküldi a szolgáját, Hatákot, hogy megtudja, mi a helyzet. Érdekes! A palotában Eszter nem tud semmit. Nem tudja, hogy mi történik az ő népével, testvéreivel.

Ma is így van ez. A jó módban levők nem nagyon törődnek a nyomorgókkal...

Haták neve ezt jelent: **hírvivő**.

Ma is szükség van ilyen hírvivőkre!

Hírvivő a hitves, aki elmondja a hitvesének, felhívja a figyelmét, hogy bajban van. Ha nem Jézussal éli az életét, pusztulás következik.

Hírvivő egy édesanya, egy édesapa a gyermeke számára, amikor neveli, tanítja a szépre, jóra, Isten szerinti életre.

Hírvivő egy nagyszülő, aki imában könyörög az unokákért és figyelmezteti őket, ha talán rossz társaságba kerültek.

Hírvivő a barát a barát számára.

Hírvivő a gyülekezeti tag a másik ember számára.

Hírvivők vagyunk népünk fiai és leányai számára.

Márdokeus kéri Esztert, hogy járjon közbe a királynál a népért. Ám oda nem lehet hívatlanul menni. És Esztert már 30 napja nem hívta a király.

Milyen más a mi királyunk! Naponta hív bennünket: Jöjjetek énhozzám, akik megfáradtatok és megterheltettetek és én nyugodalmat adok tinektek. És Jézushoz lehet hívatlanul is menni. Ám Ő hív naponta sőt naponta többször is. Hív, hogy elcsendesedjünk az Ő közelében és a Bibliából tudjuk meg, hogy hogyan éljünk, hogyan kövessük Őt. Hív a templomba, hogy a gyülekezeti közösségben egymás hite által épüljünk...

Hív a betegség alkalmával...

Hív a gyászban...

Hív a próbatételek alkalmával...

Hozzá kell menni. Előtte kell leborulni. Egy emberként. A fogságban, a szétszórtságban a mi népünknek is össze kell tartani! Ami egyikünknek fáj, az kell, hogy fájjon a másoknak is!

Eszter maga is böjtöl.

Érzi gyöngeségét.

Istenre akarja bízni magát és a népét.

Így kell ez legyen a mi életünkben is. Isten elé kell vinnünk népünket, gyülekezetünket, családjunkat. Istenre kell bízunk magunkat. Nem mi mentjük meg a mi népünket, sem magunkat. Istené a hatalom!

E. Stauffer azt mondja hogy:

Eszter szenvedett a népért, mint Jézus.

Eszter a palotában, jómódban, Jézus a kereszten.

Eszter is a 22. zsoltárt imádkozta, mint Jézus.

Eszter a palotában, Jézus a kereszten.

Eszternek nem kellett meghalnia. Jézus meghalt a kereszten. (Jezus Gestalten und Geschichte, 1957. 106.old.)

Az a nép és az egyén is, aki Istenre bízza magát a nehézségek alkalmával és aki tud gyászolni és együtt sírni és együtt imádkozni, előbb-utóbb megtapasztalja Isten szabadítását.

Gyere, Testvérem, velem és könyörögjünk megtartó Istenünkhöz!

Biharszentjános, 2016.11.06.

Csomay Árpád.